

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง "การสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว และความพึงพอใจในการทำงาน": ศึกษากรณีกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบ พฤติกรรม และบรรยากาศของการสื่อสารระหว่างบุคคลภายในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจว่ามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานหรือไม่อย่างไร รวมทั้งเพื่อสำรวจการรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ และพฤติกรรมการสื่อสารของผู้บริหารข่าว ตลอดจนวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงาน

ในบทที่ 5 นี้ได้แบ่งการนำเสนอ ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผล

- 1.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ลักษณะรูปแบบการสื่อสารภายในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
- 1.3 การมีส่วนร่วมในการสื่อสาร บรรยากาศการสื่อสาร และความพึงพอใจในการทำงานของนักข่าวในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ
- 1.4 การรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ และความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ
- 1.5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 2 การอภิปรายผล

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สรุปผล

1.1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

นักข่าวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานตรงตามวุฒิการศึกษา เช่น นิเทศศาสตร์ และวารสารศาสตร์ มีอายุงานระหว่าง 1-3 ปี มีตำแหน่งนักข่าว มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท

ผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปฏิบัติงานไม่ตรงตามวุฒิการศึกษา เช่น วิทยาศาสตร์ และนิติศาสตร์ เป็นต้น มีอายุงานระหว่าง 7-9 ปี มีตำแหน่งผู้สื่อข่าวหัวหน้าข่าว มีอัตราเงินเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท

1.2 ลักษณะรูปแบบการสื่อสารภายในองค์กรของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ กรุงเทพมหานคร

1.2.1 การสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว

ความถี่ในการสื่อสาร

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความถี่หรือบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวต่าง ๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.04 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 2.08 ในระดับน้อย และน้อยที่สุดติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีค่าเฉลี่ย 1.60 ในระดับน้อยมาก

ขณะเดียวกัน จากการสำรวจฝ่ายผู้บริหารข่าว เกี่ยวกับความถี่หรือความบ่อยครั้งในการสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยพบว่าผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

ความถี่ในการสื่อสารในปริบทต่าง ๆ กับผู้บริหารข่าว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวในปริบทที่เป็นช่องทางกึ่งทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย รองลงมา เป็นลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ย 2.26 ในระดับน้อย และช่องทางเป็นทางการน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.14 ในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณาอย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง และมีการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวสังกัดของตนเองมีลักษณะเช่นเดียวกันคืออย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย มีการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดอื่น ๆ อย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และติดต่อสื่อสารน้อยที่สุดกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ขณะเดียวกัน จากการสำรวจผู้บริหารข่าวเกี่ยวกับความถี่ของการสื่อสารในปริบทต่าง ๆ กับผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสาขาข่าวต่าง ๆ ลักษณะอย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.16 ในระดับปานกลาง

ความถี่ของการใช้สารลักษณะต่าง ๆ ในการสื่อสาร

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ใช้ลักษณะสารผ่านทางวาจา ติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง รองมาเป็นลักษณะทางวาจาพอ ๆ กับลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นลักษณะทางลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยมาก

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ใช้ลักษณะสารในการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเองผ่านทางวาจาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และรองลงมาเป็นการสื่อสารกับหัวหน้าข่าวสังกัดอื่น ๆ ผ่านทางวาจาเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ ผ่านทางวาจา มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ผ่านทางลายลักษณ์อักษรเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และรองลงมาติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเองผ่านทางลายลักษณ์อักษรเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย สำหรับการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ ผ่านทางลายลักษณ์ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวสังกัดอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

ขณะเดียวกัน จากการสำรวจผู้บริหารข่าว เกี่ยวกับความถี่ของการใช้สารลักษณะต่าง ๆ ในการสื่อสารกับผูปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับช่างภาพผ่านทางวาจาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

ช่องทางหรือสถานการณ์ที่สื่อสารกับผู้บริหารข่าว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวในที่ประชุมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.00 ในระดับน้อย รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ย 1.98 ในระดับน้อย และติดต่อสื่อสารผ่านทางบุคคลอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อกับหัวหน้าชาวในสังกัดของตนเองโดยตรงสองต่อสองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.57 ในระดับมากที่สุด รองลงมาติดต่อกับหัวหน้าชาวสังกัดอื่น ๆ โดยตรงสองต่อสองเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย สำหรับการติดต่อกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ โดยตรงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด และการติดต่อกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณาโดยตรงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

ขณะเดียวกันจากการสำรวจผู้บริหารชาว เกี่ยวกับช่องทางหรือสถานการณ์ที่ติดต่อกับผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารชาวส่วนใหญ่มีการติดต่อกับนักข่าวในสายข่าวต่าง ๆ โดยตรงสองต่อสองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.84 ในระดับมาก

สถานที่และโอกาสที่ติดต่อกับผู้บริหารชาว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อกับผู้บริหารชาว ในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.80 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อกันในที่ประชุม มีค่าเฉลี่ย 2.34 ในระดับน้อย ช่วงเบรคหรือพักเที่ยง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ในกิจกรรมนอกเวลาปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และติดต่อกันในห้องทำงานส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ในการติดต่อกับผู้บริหารชาวแต่ละคนพบว่า มีการติดต่อกับหัวหน้าชาวในสังกัดตนเอง ในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.77 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อกับหัวหน้าชาวสังกัดอื่น ๆ ในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย สำหรับการติดต่อกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณาในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ขณะเดียวกัน จากการสำรวจผู้บริหารข่าว เกี่ยวกับสถานที่และโอกาสที่สื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานระดับต่าง ๆ พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวต่าง ๆ ในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.42 ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

เนื้อหาที่สื่อสารกับผู้บริหารข่าว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าว มีเนื้อหาในการสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวประจำวันมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.55 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับนโยบายองค์กร มีค่าเฉลี่ย 2.22 ในระดับน้อย เกี่ยวกับงานด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย เป็นเรื่องสั้นทนาการบันเทิง เบ็ดเตล็ดทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวหรือปัญหาส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเองมากที่สุด มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานข่าวประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 3.77 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าสังกัดอื่น ๆ มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานข่าวประจำวันเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย สำหรับการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานข่าวประจำวัน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีเนื้อหาเกี่ยวกับงานข่าวประจำวัน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ขณะเดียวกันจากการสำรวจผู้บริหารข่าว เกี่ยวกับเนื้อหาที่สื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่มีเนื้อหาในการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับงานข่าวประจำวันมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.08 ในระดับปานกลาง

ความถี่ในการสื่อสารในการริเริ่มหรือเป็นผู้เริ่มต้นกับผู้บริหารชาว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาว โดยผู้บริหารชาวมักเป็นฝ่ายเริ่มต้นสื่อสารก่อนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.77 ในระดับปานกลาง และรองลงมาเป็นนักข่าวมักเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อน มีค่าเฉลี่ย 2.35 ในระดับน้อย

ในการสื่อสารกับผู้บริหารชาวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเอง โดยผู้บริหารชาวมักเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ส่วนการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเอง โดยนักข่าวมักเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อนมากที่สุดเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

ขณะเดียวกันจากการสำรวจผู้บริหารชาว เกี่ยวกับความถี่ของการสื่อสารในการริเริ่มสื่อสารกับผู้บริหารระดับต่าง ๆ พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารชาวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวต่าง ๆ โดยผู้บริหารชาว มักเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.39 ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

ลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับผู้บริหารชาว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาว มีลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารโดยนักข่าวมักเป็นผู้รับทราบมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.05 ในระดับมาก รองลงมานักข่าวมักเป็นผู้ซักถาม มีค่าเฉลี่ย 2.40 ในระดับน้อย และน้อยที่สุดในการติดต่อสื่อสารกันนักข่าวมักเป็นผู้แสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 2.25 ในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวแต่ละคน พบว่านักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โดยนักข่าวมักเป็นผู้รับทราบมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ในระดับมากรองลงมาติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเอง โดยนักข่าวมักเป็นผู้รับทราบเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก สำหรับการติดต่อสื่อสาร

กับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ โดยนักข่าวมักเป็นผู้รับทราบ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดคิดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวสังกัดอื่น ๆ โดยนักข่าวมักเป็นผู้รับทราบ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

ขณะเดียวกันจากการสำรวจผู้บริหารข่าว เกี่ยวกับลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยผู้บริหารข่าวมีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวต่าง ๆ ในลักษณะที่ผู้บริหารข่าวมักเป็นผู้ซักถามมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.42 ในระดับมาก

ความสัมพันธ์กับผู้บริหารข่าว

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีระดับความสัมพันธ์กับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก รองลงมาสัมพันธ์กับหัวหน้าข่าวสังกัดอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง สัมพันธ์กับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และสัมพันธ์น้อยที่สุดกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ขณะเดียวกันจากการสำรวจฝ่ายผู้บริหาร เกี่ยวกับระดับของความสัมพันธ์กับผู้ปฏิบัติงานระดับล่าง พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว โดยพบว่า ผู้บริหารข่าวส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับนักข่าวในสายข่าวต่าง ๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างมาก

1.2.2 การสื่อสารระหว่างนักข่าวกับนักข่าว หรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

ด้วยตนเอง

ความถี่ในการสื่อสารกับนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.21 ในระดับมาก รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารกับวีรภัทร์เตอร์ มีค่าเฉลี่ย 3.13 ในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวนอกสายงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และน้อยที่สุดติดต่อสื่อสารกับช่างภาพ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ความถี่ในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ กับนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานในบริบทลักษณะต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.11 ในระดับปานกลาง รองลงมาอย่างเป็นทางการ มีค่าเฉลี่ย 2.35 ในระดับน้อย และอย่างกึ่งทางการน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวนอกสายงานของตนเองอย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.68 ในระดับมาก รองลงมาที่มีการติดต่อสื่อสารกับวีรภัทร์เตอร์ มีลักษณะเช่นเดียวกันคือ อย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับช่างภาพมีลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

ความถี่ของการใช้สารลักษณะต่าง ๆ ในการสื่อสารกับนักข่าว

หรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ใช้ลักษณะทางวาจาติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานข่าวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นลักษณะทางวาจาพอ ๆ กับลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นลักษณะการติดต่อสื่อสารผ่านทางลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานแต่ละคน พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ใช้ลักษณะสารในการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองผ่านทางวาจาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับวีโร้เตอร์ผ่านทางวาจาเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวนอกสายงานของตนเองผ่านทางวาจา มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกับช่างภาพผ่านทางวาจา มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

ช่องทางหรือสถานการณ์ที่สื่อสารกับนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานในสถานการณ์โดยตรงสองต่อสองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.78 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารช่องทางทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 2.56 ในระดับปานกลาง ในสถานการณ์ที่ประชุม มีค่าเฉลี่ย 2.08 ในระดับน้อย ติดต่อสื่อสารผ่านทางบุคคลอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ติดต่อสื่อสารทางเพจเจอร์ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ติดต่อสื่อสาร โดยบันทึกส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ติดต่อสื่อสารทางแฟกซ์ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุดค่อนข้างต่ำ ติดต่อสื่อสารผ่านทางคอมพิวเตอร์ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุดค่อนข้างต่ำติดต่อสื่อสารโดยจดหมายเวียน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกันผ่านป้ายประกาศทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองโดยตรงสองต่อสองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.64 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับวีโรท์เตอร์โดยตรงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางติดต่อสื่อสารกับนักข่าวนอกสายงานของตนเองโดยตรงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยค่อนข้างสูง และติดต่อสื่อสารกับช่างภาพโดยตรงสองต่อสอง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

สถานที่และโอกาสที่สื่อสารกับนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.98 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารในโอกาสช่วงเบรคหรือพักเที่ยง มีค่าเฉลี่ย 2.32 ในระดับน้อย สำหรับการติดต่อสื่อสารในกิจกรรมนอกเวลางาน มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดติดต่อสื่อสารในห้องทำงานส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.75 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับวีโรท์เตอร์ในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับช่างภาพในสถานที่และโอกาสที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

เนื้อหาที่สื่อสารกับนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน

จากการสำรวจนักข่าวโดยรวม พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีเนื้อหาในการสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวประจำวันมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.77 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติงานหรือนโยบายขององค์กร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ติดต่อบริษัทในเรื่องสถานการณ์กันทั่วไประหว่างไป มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ติดต่อบริษัทเกี่ยวกับงานด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยและน้อยที่สุด ติดต่อบริษัทเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวหรือปัญหาส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 1.75 ในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมปฏิบัติงานข่าวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวประจำวันกับนักข่าวในสายข่าวของตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.66 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อบริษัทเกี่ยวกับงานข่าวประจำวันเช่นกันกับวีโรจน์เคอร์ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับช่างภาพ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยและน้อยที่สุด เป็นการติดต่อสื่อสารกับนักข่าวนอกสายงานของตนเอง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

2.3 การสื่อสารระหว่างผู้บริหารข่าวด้วยกันเอง

ความถี่ในการสื่อสาร

จากการสำรวจผู้บริหารข่าวโดยรวม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวต่าง ๆ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.10 ในระดับปานกลาง รองลงมาติดต่อบริษัทกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.94 ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุด ติดต่อบริษัทกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีค่าเฉลี่ย 2.71 ในระดับปานกลาง

ความถี่ในการสื่อสารในปริบทต่าง ๆ ของผู้บริหารด้วยกันเอง

จากการสำรวจผู้บริหารชาวโตสรวม พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวด้วยกันเอง ในปริบทลักษณะต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.93 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นอย่างกึ่งทางการ มีค่าเฉลี่ย 2.25 ในระดับน้อย และอย่างเป็นทางการน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.19 ในระดับน้อย

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าชาวต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง และติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ในระดับน้อย

ความถี่ของการใช้สารลักษณะต่าง ๆ ในการสื่อสาร

จากการสำรวจผู้บริหารชาวโตสรวม พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ใช้ลักษณะทางวาจาติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวด้วยกันเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.38 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นลักษณะทางวาจาพอ ๆ กับลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และลักษณะทางลายลักษณ์อักษรน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.86 ในระดับน้อย

จากการสำรวจผู้บริหารชาวแต่ละคน พบว่า ติดต่อดีสื่อสารกับหัวหน้าชาวสังกัดฝ่ายต่าง ๆ ส่วนใหญ่ทางวาจา มีค่าเฉลี่ย 3.71 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อดีสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างมาก และน้อยที่สุดติดต่อดีสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

พบว่า ติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ส่วนใหญ่ทาง
 ลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง รองลงมาติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ
 ทางลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวสังกัด
 ต่างๆ ทางลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

ช่องทางหรือสถานการณ์ที่สื่อสารของผู้บริหารข่าวด้วยตนเอง

จากการสำรวจผู้บริหารข่าวโดยรวม พบว่า มีการติดต่อสื่อสารใน
 ผู้บริหารข่าวด้วยตนเองในที่ประชุมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.14 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็น
 การติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ในที่ประชุม มีค่าเฉลี่ย 3.01 ในระดับปานกลาง ติดต่อสื่อสาร
 ผ่านช่องทางโทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 1.65 ในระดับน้อย ส่วนการที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุดได้แก่
 การกติดต่อสื่อสารช่องทางทางป้ายที่ปิดประกาศทั่วไป ติดต่อสื่อสารกันโดยจดหมายเวียน ติดต่อ
 สื่อสารผ่านทางบุคคลอื่นๆ ติดต่อสื่อสารโดยบันทึกส่วนตัว ติดต่อสื่อสารกันทางเพจเจอร์ ติดต่อสื่อสาร
 ช่องทางคอมพิวเตอร์ และการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางทางแฟกซ์

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อ
 สื่อสารกับหัวหน้าข่าวต่าง ๆ ในสถานการณ์โดยตรงสองต่อสองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.61
 ในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ ในสถานการณ์โดยตรงสองต่อสอง
 มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

สถานที่และโอกาสที่สื่อสารของผู้บริหารด้วยตนเอง

จากการสำรวจผู้บริหารข่าวโดยรวม พบว่า มีการติดต่อสื่อสาร
 กับผู้บริหารข่าวด้วยตนเอง ในสถานที่กำลังปฏิบัติงานอยู่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.66 ในระดับมาก
 รองลงมาติดต่อสื่อสารในที่ประชุม มีค่าเฉลี่ย 3.09 ในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสาร
 ในโอกาสช่วงเบรคหรือนักเที่ยง มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ติดต่อสื่อสารในห้องทำงานส่วนตัว

มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารในกิจกรรมนอกเวลาปฏิบัติงาน
มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวต่างชาติเอง พบว่า มีการติดต่อ
สื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ ในสถานที่กำลังปฏิบัติงานอยู่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.74
ในระดับมาก รองลงมาติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าชาวต่าง ๆ ในสถานที่กำลังปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย
ในระดับมาก และน้อยที่สุดเป็นการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ในสถานที่
กำลังปฏิบัติงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

เนื้อหาที่สื่อสารของผู้บริหารชาวต่างชาติเอง

จากการสำรวจผู้บริหารชาวโดยรวม พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับ
ผู้บริหารชาวต่างชาติเอง มีเนื้อหาในการสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวประจำวันมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย
3.15 ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติงานหรือ
นโยบายองค์กร มีค่าเฉลี่ย 2.74 ในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับงานด้าน
อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องสันตนาการบันเทิงและเบ็ดเตล็ดทั่วไป
มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และน้อยที่สุด เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวหรือปัญหาส่วนบุคคล
มีค่าเฉลี่ย 1.22 ในระดับน้อยที่สุด

ในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารชาวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสาร
กับหัวหน้าชาวต่าง ๆ เกี่ยวกับงานข่าวประจำวันมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.52 ในระดับมาก
รองลงมาสื่อสารกับบรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับงานข่าวประจำวัน มีค่าเฉลี่ย ในระดับ
ปานกลาง และน้อยที่สุดติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณาเกี่ยวกับงานข่าวประจำวัน
มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

1.2.4 การสื่อสารของนักข่าวและผู้บริหารข่าวกับแหล่งข่าวและสื่อมวลชน

การสื่อสารกับแหล่งข้อมูล

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความถี่ในการสื่อสารกับแหล่งเอกสารข้อมูลต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.57 ในระดับมากค่อนข้างต่ำ ส่วนการติดต่อสื่อสารกับแหล่งข่าวบุคคลภายนอก มีความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับห้องสมุดหรือศูนย์ข้อมูลมีค่าความถี่โดยเฉลี่ย 3.06 ในระดับปานกลางเช่นกัน

อย่างไรก็ดีในการติดต่อสื่อสารกับฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

สำหรับกลุ่มผู้บริหารข่าว จากการสำรวจ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความถี่ในการติดต่อสื่อสารกับแหล่งข่าวบุคคลภายนอก มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับมาก ส่วนการติดต่อสื่อสารกับแหล่งเอกสารข้อมูล มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง สำหรับการติดต่อสื่อสารกับห้องสมุดหรือศูนย์ข้อมูล มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลางอย่างไรก็ดีในการติดต่อสื่อสารกับฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต มีค่าความถี่โดยเฉลี่ย 2.68 ในระดับปานกลาง

การสื่อสารกับสื่อมวลชน

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความถี่ในการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์) โดยมีค่าความถี่โดยเฉลี่ย 3.47 ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ส่วนในการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชน (โทรทัศน์) รวมทั้งเคเบิลทีวี และดาวเทียม มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง อย่างไรก็ดี ในการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชน (วิทยุ) มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง

สำหรับกลุ่มผู้บริหารข่าว จากการสำรวจ พบว่า ผู้บริหารข่าว ส่วนใหญ่มีความถี่ในการสื่อสารกับสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์) มีค่าความถี่โดยเฉลี่ย 3.81 ในระดับมาก ส่วนในการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชน (โทรทัศน์) รวมทั้งเคเบิลทีวีและดาวเทียม มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามก็คิดในการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชน (วิทยุ) มีค่าความถี่โดยเฉลี่ยในระดับปานกลาง

1.3 การมีส่วนร่วมในการสื่อสาร บรรยากาศการสื่อสารและความพึงพอใจใน การทำงานของนักข่าวในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

1.3.1 การมีส่วนร่วมในการสื่อสาร

จากการสำรวจการมีส่วนร่วมของนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วมในการริเริ่มงานข่าวหรือประเด็นข่าวต่าง ๆ โดยมีโอกาสริเริ่มงานข่าวด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ในระดับปานกลาง รองลงมาประเด็นในการตัดสินใจงานข่าว นักข่าวความรู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วมในการพิจารณาตัดสินใจงานข่าว มีค่าเฉลี่ย 3.15 ในระดับปานกลาง และนักข่าวมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุด กรณีเกิดความขัดแย้งในกองบรรณาธิการ มักไม่มีการพิจารณาใด ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.15 ในระดับน้อย

1.3.2 บรรยากาศการสื่อสาร

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ดีมากที่สุด ในประเด็นหัวหน้างานมีการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.08 ในระดับปานกลาง รองลงมา เป็นประเด็นการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์กรเพียงพอกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ย 2.92 ในระดับปานกลาง และมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุดคือ ในประเด็นความสามัคคีของบุคลากรใน องค์กร มีค่าเฉลี่ย 2.36 ในระดับน้อย

ขณะเดียวกันจากการสำรวจผู้บริหารชาว พบว่า ความรู้สึกต่อบรรยากาศ การสื่อสาร ในประเด็นการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์กรมีความเข้าใจหรือชัดเจนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก รองลงมาเป็นประเด็นความเชื่อถือว่าไว้วางใจในข้อมูลข่าวสาร ที่ได้รับจากองค์กร มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง และมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุด ในประเด็น ความสามัคคีของบุคลากรในองค์กรมีค่าเฉลี่ย 2.19 ในระดับน้อย

1.3.3 ความพึงพอใจในการทำงานของนักข่าว

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ดี มากที่สุดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานด้านครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดให้การยอมรับกับการ ทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.66 ในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านสามารถใช้ความคิดริเริ่มในการทำงาน ได้เต็มที่ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากค่อนข้างต่ำ

และมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุด คือ ด้านรายได้ เงินเดือน โบนัส และค่าทำงานล่วงเวลา มีค่าเฉลี่ย 2.53 ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

1.4 การรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1.4.1 การรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ

จากการสำรวจนักข่าว พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะ ความเป็นผู้นำของผู้บริหารชาว ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก รองลงมา เป็นด้านมีหลักการที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากค่อนข้างต่ำ สำหรับด้านการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน ของผู้บริหารนั้น นักข่าวรับรู้โดยมีค่าเฉลี่ย 3.26 ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามด้านการมีวิสัยทัศน์นั้น มีค่าเฉลี่ย 3.47 ในระดับปานกลาง และนักข่าวมีการรับรู้ต่อคุณลักษณะความเป็นผู้นำของผู้บริหารชาว ในทางลบมากที่สุด คือ ด้านความเป็นประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ย 2.4 ในระดับน้อย

1.4.2 ความคิดเห็น

จากการสำรวจนักข่าวพบว่า นักข่าวส่วนใหญ่เสนอความคิดเห็นว่าการสื่อสารภายในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีจุดเด่นในเรื่ององค์กรมีลักษณะสังคมแบบเปิดไม่เป็นระบบสำนักงานมากเกินไป ทำให้การสื่อสารระหว่างบุคลากรในระดับต่าง ๆ ไม่มีปัญหา (จำนวนผู้ตอบ 15 คน) ส่วนจุดด้อยของการสื่อสาร ได้แก่ การกระจายข่าวภายในองค์กรไม่ชัดเจน บางครั้งทำให้การสื่อสารมีความคลาดเคลื่อน (จำนวนผู้ตอบ 10 คน) รองลงมาได้แก่ ข่าวสารที่กระจายจากระดับบนสู่ผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีขาดความต่อเนื่อง และความไว้วางใจ (จำนวนผู้ตอบ 15 คน)

พบว่า ผู้บริหารข่าว ส่วนใหญ่เสนอความคิดเห็นว่าการสื่อสารภายในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีจุดเด่นในเรื่องการกระจายข่าวสารภายในระหว่างบุคคลในหน่วยงานมาก (จำนวนผู้ตอบ 12 คน) ส่วนจุดด้อยของการสื่อสาร ได้แก่ การกระจายข่าวในองค์กรไม่ชัดเจน (จำนวนผู้ตอบ 12 คน)

1.4.3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

จากการสำรวจนักข่าวพบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการสื่อสารในองค์กร ด้านการจัดการการบริหาร ได้แก่ ควรมีการสื่อสารระหว่างโต๊ะข่าวมากขึ้นให้มีการประสานงานกันมากขึ้น (จำนวนผู้ตอบ 23 คน) ส่วนด้านบุคลากรได้เสนอแนะว่าควรจัดบุคลากรบางส่วนให้เหมาะสมกับลักษณะงาน (จำนวนผู้ตอบ 9 คน) ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ได้แก่ ปรับปรุงคอมพิวเตอร์ และจัดหาเพจเจอร์ให้ทันสมัย (จำนวนผู้ตอบ 50 คน) ด้านงบประมาณ ได้แก่ ควรปรับปรุงรายได้และสวัสดิการ (จำนวนผู้ตอบ 45 คน) และควรสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงาน (จำนวนผู้ตอบ 20 คน)

พบว่า ผู้บริหารงานช่าง ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงการสื่อสารในองค์กร ด้านการจัดการบริหาร ได้แก่ ปรับปรุงให้ข่าวสารมีความชัดเจน ด้านบุคลากร ได้แก่ ฝึกอบรมความรู้ให้แก่บุคลากร ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ ได้แก่ ปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์ และเพิ่มเติมเพจเจอร์ให้เพียงพอ ด้านงบประมาณ ควรปรับปรุงรายได้ของผู้บริหารงาน

1.5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าวในกองบรรณาธิการกรุงเทพมหานคร มักเป็นรูปแบบอย่างไม่เป็นทางการมากกว่าเป็นทางการ ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน ในส่วนข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มผู้บริหารข่าว มีการสื่อสารกับนักข่าวอย่างไม่เป็นทางการมากกว่าอย่างเป็นทางการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

และไม่เป็นไปตามสมมติฐานในส่วนข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มนักข่าว คือ การสื่อสารกับผู้บริหารข่าว เป็นไปในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ และอย่างเป็นทางการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวบ่อยครั้งกว่า จะมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่านักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวน้อยครั้งกว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า โดยการศึกษาความสัมพันธ์ พฤติกรรมการสื่อสารของนักข่าวกับความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องกันที่ $r = .4524$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวบ่อยครั้งกว่า มักมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่านักข่าวที่มีการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวน้อยครั้งกว่า

สมมติฐานที่ 3 นักข่าวที่รับรู้บรรยากาศการสื่อสารภายในองค์กรในทางบวกมากกว่าจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่า

ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบค่าสหสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้บรรยากาศการสื่อสารภายในองค์กรกับความพึงพอใจในการทำงาน มีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องกันที่

$r = .592$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักข่าวที่รับรู้บรรยากาศการสื่อสารภายในองค์กรในทางบวก มักมีความพึงพอใจในการทำงานสูงด้วย

สมมติฐานที่ 4 นักข่าวที่มีการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวอย่างไม่เป็นทางการ บ่อยครั้งกว่ามีแนวโน้มจะพึงพอใจในการทำงานสูงกว่า นักข่าวที่มีการสื่อสารอย่างเป็นทางการ ผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มนักข่าวที่มีพฤติกรรมการสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการบ่อยครั้งกว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างกับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มนักข่าวที่มีการสื่อสารอย่างเป็นทางการมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 นักข่าวที่มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะความเป็นผู้นำ ของผู้บริหารข่าว ในทางบวกมากกว่าจะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่า ผลการทดสอบสมมติฐานโดยทดสอบค่าสหสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ มีความพึงพอใจในการทำงาน มีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องกันที่ $r = .3522$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักข่าวที่มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะเป็นผู้นำของผู้บริหารข่าวในทางบวก มักมีความพึงพอใจในการทำงานสูงด้วย

อภิปรายผล

การติดต่อสื่อสารภายในองค์กรของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จะมีรูปแบบของการสื่อสารซึ่งร่วมกันผลิตงานข่าว โดยมีการติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคลากรระดับต่าง ๆ ที่มีตำแหน่งความรับผิดชอบเป็นบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา มีอำนาจสูงสุดด้านการบริหารงาน สื่อสารเชื่อมโยงกับบรรณาธิการหรือบรรณาธิการเช็คชั้นต่าง ๆ รับผิดชอบ ดังนี้คือ เศรษฐกิจการเงิน ธุรกิจการตลาด เทคโนโลยี ไฮเทค จุดประกาย การเมือง และต่างประเทศ

บรรณาธิการเศรษธุรกิจการเงิน มีการสื่อสารกับบุคลากรในแต่ละสายข่าวที่ตนเองรับผิดชอบ โดยมีการสื่อสารเชื่อมโยงกับหัวหน้าข่าวต่างๆ ประกอบด้วย สายข่าวเศรษฐกิจทั่วไป,

หุ้นการเงิน, สิ่งแวดล้อม, การศึกษา, สาธารณสุข, คุณภาพชีวิต วิชาการและถนนนักลงทุน

บรรณาธิการธุรกิจการตลาด มีการสื่อสารกับบุคลากรในแต่ละสายข่าวที่ตนเองรับผิดชอบเชื่อมโยงการสื่อสารกับมีหัวหน้าข่าวต่างๆ ประกอบด้วย สายข่าวการตลาด, ฮานฮนด์, มีเดีย, คอนซูเมอร์ อสังหาริมทรัพย์, ท่องเที่ยว ธุรกิจบริการ และบริหารการจัดการ

บรรณาธิการเทคโนโลยีไฮเทค มีการสื่อสารกับบุคลากรในสายข่าวตนเองที่รับผิดชอบ โดยมีการสื่อสารเชื่อมโยงกับหัวหน้าข่าว ประกอบด้วย สายข่าวไฮเทค, ไอเอ, เทเลคอม, ไอที, สื่อสารและเทคโนโลยี

บรรณาธิการจุดประกาย มีการสื่อสารกับบุคลากรในสายข่าวที่รับผิดชอบ โดยมีการสื่อสารเชื่อมโยงกับหัวหน้าข่าว ประกอบด้วย จุดประกายราชวัน, จุดประกายวรรณกรรม และกรุงเทพวันอาทิตย์

บรรณาธิการบทความและบรรณาธิการเมืองมีการสื่อสารกับบุคลากรในสายข่าวที่ตนเองผู้รับผิดชอบ โดยมีหัวหน้าข่าวต่างๆเป็นตัวเชื่อมโยงการสื่อสาร ประกอบด้วย สายข่าวการเมือง, อาชญากรรม, กีฬา, นักเขียน และคอลัมน์นิสต์

สำหรับบรรณาธิการต่างประเทศ จะมีการสื่อสารกับบุคลากรในสายข่าวที่ตนเองรับผิดชอบ โดยมีหัวหน้าข่าวเป็นตัวเชื่อมโยงการสื่อสาร ประกอบด้วย สายข่าวต่างประเทศ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจและการเงิน

การติดต่อสื่อสารภายในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจในการผลิตงานข่าว จะมีความสอดคล้องกับระบบการบริหารข่าว โดยเริ่มจากผู้ที่ได้รับผิดชอบเป็นหัวหน้าข่าวประจำวันระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบุคลากรในสายข่าวของตนเอง แล้วรวบรวมข้อคิดเห็นดังกล่าว เข้าสู่ที่ประชุมข่าวประจำวันครั้งที่ 1 เพื่อระดมความคิดเห็นสำหรับการประเมินทิศทางข่าว ต่อจากนั้นผู้รับผิดชอบหน้าที่หัวหน้าข่าวประจำวันในแต่ละสายข่าว จะนำความเห็นร่วมไปสั่งประเด็นข่าวกับนักข่าวทั้งประจำกองบรรณาธิการหรือประจำแหล่งข่าวต่าง ๆ เพื่อป้อนข่าวสารเข้ามายังกองบรรณาธิการข่าว

กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีกำหนดประชุมข่าวครั้งที่สองในเวลา 15.00 น. เพื่อระดมความคิดเห็น เลือกข่าวสำคัญสำหรับข่าวหน้า 1 เพื่อกำหนดจุดยืนในแต่ละข่าวที่เกิดขึ้น รวมทั้งกำหนดวางแผนงานข่าวล่วงหน้า

กระบวนการผลิตงานข่าว ดำเนินมาถึงเวลา 18.00 น. กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ได้กำหนดประชุมข่าวประจำวันเป็นรอบที่ 3 เพื่อร่วมกันตัดสินใจการนำเสนอข่าวลึกลับหน้า 1 รวมทั้งข่าวอื่น ๆ ที่จะอยู่ในหน้า 1 และหน้าข่าวกรุงเทพการเมือง

1. รูปแบบของการสื่อสารภายในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพ

ธุรกิจ

ภาพรวมของการสื่อสารภายในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

เมื่อศึกษาในประเด็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว

ภายในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าว ในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการมากกว่าอย่างเป็นทางการ และในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวแต่ละคน พบว่า มีการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณาในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดของตนเองอย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย สำหรับการติดต่อสื่อสารกับหัวหน้าข่าวในสังกัดอื่น ๆ เป็นลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย และติดต่อสื่อสารน้อยที่สุดกับบรรณาธิการฝ่ายต่างๆ ในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

ทั้งนี้ รูปแบบของการติดต่อสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว ตามผลการวิจัยดังกล่าวที่พบว่า มีการติดต่อสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว ในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการมากกว่าอย่างเป็นทางการ เพราะว่าฝ่ายผู้บริหารข่าวของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ อาจตั้งเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านการบริหารองค์การกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ โดยนำเอาการสื่อสารเข้ามาเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยในด้านการบริหารงานข่าว ด้วยการใช้รูปแบบของการติดต่อสื่อสารกับฝ่ายนักข่าวในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ

เพราะผู้บริหารข่าวเล็งเห็นว่า ในการทำงานร่วมกันกับนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานนั้น เมื่อมีความสนิทสนมคุ้นเคยซึ่งกันและกันระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว ก็จะทำให้ นักข่าวเกิดความเชื่อถือไว้วางใจต่อผู้บริหารข่าว มีความเข้าใจซึ่งกันและกันเกิดขึ้น เพราะว่าเป็นการทำงานร่วมกันเพื่อผลิตงานข่าวนั้น ที่เป็นลักษณะของการระดมความคิดเห็นหรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว เพราะเมื่อมีความสัมพันธ์ที่ต่อกันก็ย่อมจะทำให้ทั้งสองฝ่ายเปิดเผยความรู้ลึกอันจะนำไปสู่ความเข้าใจในการทำงานมองเห็นปัญหาในการทำงานร่วมกันเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันขึ้น ย่อมทำให้เกิดบรรยากาศในการสื่อสารที่นำไปสู่การช่วยกันไขปัญหาในการทำงานร่วมกันและผลดีของสิ่งเหล่านี้จะส่งผลดีต่อการทำงานด้านข่าวร่วมกัน ทำให้ผลิตผล (product) ของการทำงานสูงขึ้น

ทั้งนี้ ในการทำงานร่วมกันผลิตงานข่าวระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าวในองค์การกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจนั้น มีลักษณะของการทำงานที่ต้องระดมความคิดเห็นจากฝ่ายข่าวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นข่าวสารในแต่ละวัน ว่าข่าวสารที่ได้มานั้นจะพิจารณาให้ผ่านไปหรือไม่ หากว่ามีความเห็นให้ผ่านไปจะผ่านในลักษณะใด เพื่อนำเสนอประเด็นข่าวดังกล่าวสู่สาธารณชน และโดยทั่วไปแล้วในการสื่อสารนั้นเมื่อมีการสื่อสารกันมากเกินกว่าระดับปกติ ก็อาจทำให้นักข่าวกับผู้บริหารข่าวเกิดความขัดแย้งทางความคิดเห็นด้านการผลิตข่าวสารร่วมกันเกิดขึ้นได้

อย่างไรก็ตาม การติดต่อสื่อสารจากทางฝ่ายนักข่าวต่อผู้บริหารชื่อนั้น ทางฝ่ายนักข่าวเอง อาจมีความรู้สึกว่าคุณเองอยู่ในฐานะของผู้ใต้บังคับบัญชา หรืออาจเรียกว่าลูกน้องนั้นในการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวในระดับต่าง ๆ จึงมักใช้การสื่อสารที่เป็นลักษณะอย่างเป็นทางการในการสื่อสารกับผู้บริหารข่าว ซึ่งความรู้สึกของนักข่าวดังกล่าวนี้ มีความสอดคล้องกับลักษณะทางวัฒนธรรมไทย ที่เป็นลักษณะการยึดถือลำดับความอาวุโส หรือลักษณะที่ผู้น้อยต้องเคารพผู้ใหญ่ เข้ามาเกี่ยวข้องในการทำงาน สำหรับการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้บริหารข่าวนำมาใช้เป็นเครื่องมือทางด้าน การบริหารงานข่าวองค์กรในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจนั้น อาจส่งผลดีในด้านการประสานงานระหว่างบุคลากรแต่ละสายข่าวในการผลิตงานข่าว ทำให้บุคลากรทั้งนักข่าวและผู้บริหารข่าวมีความสนิทสนมคุ้นเคยซึ่งกันและกัน

แต่ขณะเดียวกันก็อาจทำให้เกิดผลเสียต่อการผลิตงานข่าวด้วยเช่นกัน เพราะหากว่าบุคลากรในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจยึดถือระบบความอาวุโส มากจนเกินไป อาจทำให้บุคลากรหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานที่มีอาวุโสต่ำกว่าอาจจะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ถกเถียง ในการระดมความคิดเห็นขณะทำงานร่วมกันผลิตงานข่าว

การมีส่วนร่วมในการสื่อสาร

เมื่อศึกษาประเด็นการมีส่วนร่วมในการสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวภายในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าคุณเองมีโอกาสมีส่วนร่วมในการสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวริเริ่มงานข่าวหรือประเด็นข่าวต่างๆด้วยตนเองมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปรับปรุงงานข่าว มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง และนักข่าวมีความรู้สึกว่าคุณมีส่วนร่วมน้อยที่สุดกรณีที่เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นภายในกองบรรณาธิการ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางเช่นกัน

สาเหตุที่ผู้บริหารข่าวเปิดโอกาสให้นักข่าวมีโอกาสมีส่วนร่วมในการสื่อสารเกี่ยวกับงานข่าวหรือสามารถพิจารณากำหนดประเด็นข่าวได้มากที่สุด และเปิดโอกาสให้นักข่าวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปรับปรุงงานข่าวนั้น เพราะว่าคุณกรกมลบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีความไว้วางใจ และขอมอบให้บุคลากรมีความเป็นอิสระในการทำงานค่อนข้างสูง มีการสนับสนุนให้นักข่าวหรือผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

ส่วนนักข่าวมีความรู้สึกว่าคุณกรกมลมีส่วนร่วมน้อยที่สุดในการร่วมพิจารณา เกี่ยวกับงานข่าวในกรณีที่เกิดความขัดแย้งกันขึ้นในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ โดยผู้บริหารข่าวจะเป็นผู้พิจารณากันเองเป็นส่วนใหญ่ นั่น แสดงการมีส่วนร่วมในการพิจารณาตัดสินใจกรณีที่เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้นภายในนั้น ข้อมระบุได้ว่าองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีการเปิดโอกาสให้นักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานเข้ามาร่วมพิจารณาในกรณีความขัดแย้งของบุคลากรภายในองค์กรค่อนข้างน้อย

อย่างไรก็ดี การเปิดโอกาสให้นักข่าวมีส่วนร่วมในการสื่อสารทั้งด้านเกี่ยวกับงานข่าวในการมีโอกาสร่วมกำหนดประเด็นข่าว การมีส่วนร่วมในการพิจารณาปรับปรุงงานข่าวในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ข้อมส่งผลดีต่อการผลิตงานข่าว เพราะว่าเมื่อนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน มีความรู้สึกว่าคุณกรกมลให้มีความไว้วางใจ มีความเป็นอิสระในการสื่อสาร นักข่าวก็จะกล้าที่จะติดต่อสื่อสารกับผู้บริหารข่าวมากยิ่งขึ้นทำให้การติดต่อสื่อสารภายในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจไหลเวียนเป็นไปอย่างมีอิสระ บุคลากรระดับต่าง ๆ กล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกของตนเองออกมาในขณะร่วมกันผลิตงานข่าว ส่งผลให้การผลิตข่าวสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารข่าวควรเปิดโอกาสให้นักข่าว หรือผู้ร่วมปฏิบัติงานในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีส่วนร่วมในการสื่อสารเข้าร่วมพิจารณากรณีเกิดความขัดแย้งขึ้นภายในกองบรรณาธิการข่าว เพราะการไม่เปิดโอกาสให้นักข่าวเข้ามีส่วนร่วมในการพิจารณาหรือมีส่วนร่วมในการสื่อสารอาจทำให้นักข่าวไม่กล้าที่จะมาเปิดเผยความรู้สึกของตนเองออกมา และอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานร่วมกันในการผลิตงาน

บรรณาธิการในสื่อสาร

เมื่อศึกษาประเด็นบรรณาธิการในสื่อสารระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าว ในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ดีมากที่สุดในประเด็นผู้บริหารข่าวติดต่อสื่อสารให้ข้อมูล ข่าวสาร กับนักข่าวอย่างสม่ำเสมอ รองลงมานักข่าวมีความรู้สึกที่ได้รับข้อมูลสารต่างๆ ขององค์กรอย่างเพียงพอกับความต้องการ และมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุดในด้านความสัมพันธ์ของบุคลากรภายในองค์กร

สำหรับ สาเหตุที่ทำให้นักข่าวส่วนใหญ่ของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีความรู้สึกต่อบรรณาธิการในสื่อสารดังกล่าวข้างต้นนั้น เพราะว่าการร่วมกันผลิตงานข่าวนี้ทางฝ่ายนักข่าวซึ่งเป็นผู้ร่วมปฏิบัติงานระดับล่าง มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตข่าวสาร และทางฝ่ายผู้บริหารของกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจก็ตอบสนองด้วยการสื่อสาร ลงมาสู่นักข่าวอย่างสม่ำเสมอเพียงพอกับความต้องการของผู้ร่วมปฏิบัติงาน เพราะเล็งเห็นว่าข่าวสารดังกล่าวมีความสำคัญ นักข่าวต้องการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้สำหรับการทำงานด้านการผลิตงานข่าว และหากว่านักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานข่าวขาดข้อมูล ข่าวสาร สำหรับการดำเนินงานก็อาจเกิดผลเสียหายต่อการผลิตงานข่าวขึ้นได้

ส่วนความรู้สึกของนักข่าวต่อบรรณาธิการในสื่อสาร ที่มีความรู้สึกในทางลบมากที่สุดในด้านความสัมพันธ์ของบุคลากรนั้น อาจเพราะว่าในการผลิตงานข่าวของนักข่าวกับผู้บริหารข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ซึ่งเป็นองค์กรลักษณะระบบส่งเสริมการมีส่วนร่วม มีการเปิดโอกาสให้นักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานเข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่างๆ มากที่สุด เพื่อต้องการทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการผลิตงานข่าว ทั้งนี้วัฒนธรรมองค์กรมีการหล่อหลอมขึ้นมาเป็นวิถีชีวิตหรือการทำงานที่ทุกคนในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีการยอมรับค่านิยมที่ว่าผลงานเป็นเครื่องพิสูจน์ความรู้ความสามารถ และจากลักษณะการทำงานผลิตงานข่าวร่วมกันของบุคลากรในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ที่มีการแบ่งเป็นสายข่าวต่าง ๆ อาจทำให้เกิดความรู้สึกของแข่งขันกันขึ้นระหว่างบุคลากร เกิดการชิงดีชิงเด่นกันขึ้นระหว่างบุคลากร จนกระทั่งอาจกลายเป็นความขัดแย้งกันเกิดขึ้นในที่สุด

แต่อย่างไรก็ดี ผู้บริหารชาวห้องป้อนข้อมูลข่าวสารลงมาสู่พนักงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพราะวาทะขององค์กรหนังสือพิมพ์มีข้อแตกต่างกับองค์กรอื่นโดยทั่วไป คือการผลิตงานข่าวที่มี ผลผลิต (product) ที่ต้องอาศัยการให้ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง การแสดงความคิดเห็น และการตัดสินใจจากฝ่ายข่าว ต่าง ๆ ร่วมกัน ซึ่งถ้าหากว่าในการปฏิบัติงานนั้นพนักงานขาดข้อมูลข่าวสาร อย่างเพียงพอ ก็อาจเกิดผลเสียต่อการผลิตข่าวสารขึ้นได้

ส่วนประเด็นที่พนักงานมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุดด้านความสัมพันธ์ของบุคลากรในองค์กร กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพมหานครก็เช่นกัน ถ้าหากว่าบุคลากรหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานข่าวขาดความสัมพันธ์เกิดขึ้นภายในองค์กร ขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ก็อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน ร่วมกันในการผลิตข่าวสาร และเกิดผลเสียหลายต่อองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพมหานคร โดยรวม

การรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ

เมื่อศึกษาประเด็นการรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำของบริหารข่าว ในกองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์กรุงเทพมหานคร พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการรับรู้ต่อคุณลักษณะความเป็นผู้นำของผู้บริหาร ข่าว ด้านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากที่สุดในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านที่ผู้บริหารข่าว มีหลักการชัดเจนมีค่าเฉลี่ยในระดับมากค่อนข้างต่ำ สำหรับด้านการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ด้านผู้บริหารข่าวมีวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ส่วนด้านการรับรู้คุณลักษณะผู้นำของผู้บริหารข่าวที่พนักงานมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุด เป็นด้านความเป็น ประชาธิปไตยมีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย

สำหรับสาเหตุที่พนักงานมีความรู้สึกที่ต่ำที่สุดต่อคุณลักษณะความเป็นผู้นำของผู้บริหารข่าว ดังกล่าวข้างต้นนั้น อาจเพราะว่าคุณลักษณะของผู้บริหารข่าว ซึ่งถือว่าเป็นผู้นำขององค์กร กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์นั้น โดยทั่วไปในทางวิชาชีพจะมีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่ต้องมีการ กำหนดจุดยืนหลักการในการทำงานทางวิชาชีพชัดเจน มีความเชื่อมั่นในตนเอง รวมทั้งต้องมี วิสัยทัศน์ในการบริหารงานข่าว

ส่วนประเด็นที่นักข่าวมีความรู้สึกต่อคุณลักษณะความเป็นผู้นำของผู้บริหารข่าวในทางลบมากที่สุดในด้านความเป็นประชาธิปไตยนั้น อาจเนื่องมาจากว่าในการผลิตงานข่าวร่วมกันระหว่างนักข่าวกับผู้บริหารข่าวระดับต่างๆ ที่มีตำแหน่ง ความรับผิดชอบเป็นบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บรรณาธิการฝ่ายต่าง ๆ หัวหน้าข่าว และผู้ช่วยหัวหน้าข่าว จุดเริ่มต้นของการผลิตข่าวสารประจำวัน คือการที่ต้องร่วมกันแสดงความคิดเห็นระหว่างบุคลากรภายในแต่ละโต๊ะข่าวหรือสาขาข่าวต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นข่าว และทิศทางข่าวสาร

การผลิตงานข่าวร่วมกันดังกล่าวนี้ ทางฝ่ายด้านผู้บริหารข่าวจะมีการประชุมข่าวเพื่อระดมความเห็น กำหนดทิศทางข่าวสาร รวมทั้งพิจารณากำหนดจุดขึ้นของประเด็นข่าวที่ต้องนำเสนอในแต่ละวัน โดยในส่วนของผู้บริหารข่าวซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละสาขาข่าวนั้น เมื่อมีการพิจารณาและตัดสินใจเกี่ยวกับการติดตามประเด็นข่าวต่างๆ ร่วมกันแล้ว ผู้บริหารข่าวที่หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละสาขาข่าว จะนำความเห็นร่วมดังกล่าวกลับมาซึ่งสาขาข่าวของตนเองเพื่อดำเนินการสั่งข่าวต่อผู้ร่วมปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกันตรงจุดนี้อาจมีปัญหาก่อขึ้นเกี่ยวกับการเปิดโอกาสในการรับฟังความคิดเห็นของฝ่ายนักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานน้อยจนเกินไป จึงอาจทำให้นักข่าวมีความรู้สึกต่อผู้บริหารข่าวในทางลบมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าฝ่ายผู้บริหารข่าวจะมีตำแหน่งและกับความรับผิดชอบสูงกว่านักข่าวมีอำนาจตัดสินใจงานข่าวในชั้นตอนสุดท้ายก็ตาม แต่ควรเปิดโอกาสให้นักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานข่าวมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการผลิตงานข่าวร่วมกันด้วยเช่นกัน เพราะหากว่าผู้บริหารข่าวไม่เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมปฏิบัติงานมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตงานข่าว ก็อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อการร่วมกันผลิตข่าวสารขององค์กรชั้นได้ เพราะว่าทางฝ่ายผู้บริหารข่าวอาจไม่สามารถรับทราบข้อเท็จจริงที่นักข่าวต้องการจะสื่อสารหรือพยายามตอบกลับมาซึ่งผู้บริหารข่าว

ความพึงพอใจในการทำงาน

เมื่อศึกษาประเด็นความพึงพอใจในการทำงานของนักข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่มีความรู้สึกในทางที่ดีมากที่สุด เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานด้านครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดให้การยอมรับกับการทำงานมีค่าเฉลี่ยในระดับดีมาก รองลงมาเป็นด้านที่นักข่าวสามารถใช้ความคิดริเริ่มในการทำงานได้เต็มที่ในระดับมากค่อนข้างต่ำ และนักข่าวมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุด คือ ด้านรายได้ เงินเดือน โบนัส และค่าทำงานล่วงเวลาในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

สำหรับสาเหตุที่ทำให้นักข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีความรู้สึกในทางที่ดีมากที่สุด ด้านครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดให้การยอมรับกับการทำงาน เพราะว่าการทำงานของนักข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีความมั่นคง ลักษณะการทำงานทำให้มีโอกาสที่นักข่าวจะสามารถมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ รวมทั้งบุคลากรได้รับค่าจ้างค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

ส่วนสาเหตุที่ทำให้นักข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจมีความรู้สึกว่าตนเองสามารถใช้ความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากว่าความน่าสนใจของงานและสภาพในการทำงาน เฉพาะอย่างยิ่งองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจนั้นมีลักษณะองค์กรแบบการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมได้เปิดโอกาสให้นักข่าวหรือผู้ร่วมปฏิบัติงานสามารถแสดงความรู้ความสามารถในงานข่าวได้อย่างเต็มความสามารถ

สำหรับกรณีที่นักข่าวมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุด เกี่ยวกับด้านรายได้ เงินเดือน โบนัส และค่าทำงานล่วงเวลานั้น อาจเนื่องมาจากพิจารณาเห็นว่า ค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งบริษัทจ่ายค่าตอบแทนการทำงานนั้นไม่มีความเหมาะสมกับการทำงานของนักข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และอาจมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับค่าตอบแทนตามที่ตนเองคาดหวังไว้

อย่างไรก็ตาม กรณีที่นักข่าวในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ มีความรู้สึกเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านการยอมรับจากบุคคลใกล้ชิด ซึ่งถือว่าเป็นการได้รับการยอมรับจากสังคม และองค์กรได้เปิดโอกาสให้นักข่าวเหล่านั้น สามารถแสดงใช้ความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าว นำมาสู่ความพึงพอใจในการทำงานเพราะเมื่อนักข่าวมีความพึงพอใจในการทำงาน ก็ย่อมส่งผลต่อการผลิตงานข่าว คือ นำไปสู่การเพิ่มความสนใจในงานข่าวมากขึ้น นักข่าวเหล่านั้นจะเกิดความกระตือรือร้นต่อการทำงานสูงขึ้น และเพิ่มผลงานในการผลิตงานข่าวขององค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจจะเพิ่มมากขึ้น

ส่วนกรณีที่นักข่าวมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุดในด้านรายได้ เงินเดือน โบนัส และค่าทำงานนั้น ความรู้สึกต่อความพึงพอใจในการทำงานในทางลบดังกล่าว อาจส่งผลต่อการผลิตงานข่าว เพราะอาจจะทำให้นักข่าวในองค์กรกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจลดความสนใจในงานด้านการผลิตงานข่าวน้อยลง ผลกระทบดังกล่าวอาจสร้างความท้อถอยในการทำงาน ส่งผลทำให้ผลงานในการผลิตงานข่าวต่ำลง

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจ ศึกษาเฉพาะกรณีการสื่อสารภายในกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาการสื่อสารภายในองค์กรหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งมีโครงสร้างที่แตกต่างกัน เช่น องค์กรที่มีขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก องค์กรที่รูปแบบความเป็นเจ้าของต่างกัน เช่น บริษัทจำกัด บริษัทมหาชน บริษัทธุรกิจเดี่ยว หรือบริษัทควบหลายธุรกิจ เป็นต้น

2. ในการวิจัยในอนาคต ควรจะทดสอบตัวแปรที่ศึกษากับประสิทธิผลในการทำงานด้านการผลิตข่าวสาร

3. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสังเกตและสัมภาษณ์เจาะลึกถึง ประเด็นการสื่อสารในกองบรรณาธิการอาจจะทำให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และชัดเจนกว่าการวิจัยเชิง ปริมาณเพียงอย่างเดียว

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผลการวิจัยในประเด็นรูปแบบการสื่อสาร พบว่า นักข่าวส่วนใหญ่ขององค์กร กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจที่มีการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวบ่อยครั้งกว่า มักมีความ พึงพอใจในการทำงานมากกว่านักข่าวที่มีการสื่อสารกับผู้บริหารข่าวน้อยครั้งกว่า ซึ่งนำไปสู่การ ปฏิบัติ คือ องค์กรควรปรับปรุงรูปแบบของการสื่อสารภายในองค์กรให้บุคลากรระดับต่าง ๆ มี การสื่อสารในลักษณะอย่างใหม่เป็นทางการสูงขึ้น เพราะเกิดความสนิทสนมไว้วางใจต่อกันอันจะนำ ไปสู่บรรยากาศของการทำงานร่วมกันที่ดี และส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรโดยรวม การสื่อสารเพื่อให้ได้ประโยชน์ต่อองค์กรโดยรวม

2. ผลการวิจัยในประเด็นบรรยากาศในการสื่อสาร พบว่า นักข่าวที่รับรู้บรรยากาศ การสื่อสารภายในองค์กรในทางบวกมากกว่า จะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงกว่าด้วย ซึ่งนำ ไปสู่การปฏิบัติ คือ องค์กรควรปรับปรุงสภาพบรรยากาศการสื่อสาร ภายในองค์กร คือ ด้าน ความสามัคคีของบุคลากรในองค์กร ซึ่งควรปรับปรุงการสื่อสาร ด้วยการสร้างบรรยากาศการ สื่อสารมีการให้ข่าวสารข้อมูล ข้อเท็จจริงทำให้มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้ บรรยากาศของการสื่อสารในองค์กรในด้านการขาดความสามัคคีหมดไป

3. ผลการวิจัยในประเด็นการรับรู้คุณลักษณะความเป็นผู้นำ พบว่า นักข่าวที่มีการรับรู้ ต่อคุณลักษณะความเป็นผู้นำของผู้บริหารข่าวในทางบวกมากกว่า จะมีความพึงพอใจในการทำงาน สูงกว่า โดยพบว่า นักข่าวมีความรู้สึกในทางลบมากที่สุดในด้านความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งนำไปสู่ การปฏิบัติคือองค์กรควรปรับปรุงในด้านคุณลักษณะความเป็นผู้นำของผู้บริหารเกี่ยวกับความเป็น ประชาธิปไตย คือ การทำงานที่มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน เพราะการเปิด กว้างรับฟังความเห็น จะนำไปสู่ความกล้าที่จะเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของบุคลากรในองค์กร กล้าที่จะสื่อสารกับผู้บริหารมากยิ่งขึ้น และในที่สุดก็จะนำไปสู่ความมีจริงใจ และไว้วางใจต่อกัน และกันในการทำงาน ซึ่งจะเป็นผลในการทำงานทำให้สามารถผลิตผลงานสูงยิ่งขึ้น